

ἀπαιδευσίη. Ἐλλειψη παιδείας, want of education, Δημόκριτος 212 ψυχῆς ἀδημοσύνην ἢ ἀργίην ἢ ἀπαιδευσίην.

ἀπαῖσσειν (ἀντίθ. καταΐσσειν, κατιέναι). Ἀναβλύζω με ὀρμή, gush with force, Ἐμπεδοκλῆς 100.6-23 ὁπότε μὲν ἀπαΐξῃ τέρεν αἶμα . . . ὁπότε μὲν παλίνορσον ἀπαΐξειε.

ἀπαλλάσσεσθαι. Ἀποχωρίζομαι, be separated from, Διογένης 4 καὶ ἐὰν τοῦτο ἀπαλλάχθῃ. || **ἀπήλλαγμα.** Εἶμαι στερημένος, be deprived, Δημόκριτος 6 γινώσκειν τε χρὴ ἄνθρωπον τῷδε τῷ κανόνι, ὅτι ἐτεῆς ἀπήλλακται.

ἀπαλός. Τρυφερὸς/μαλακός, tender, Ἐμπεδοκλῆς 101 ἀπαλῇ περὶ ποίῃ.

ἀπανδόκευτος. Χωρὶς πανδοχεῖο, without an inn, Δημόκριτος 230 μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος.

ἀπάνευθε. Μακρὰ ἀπὸ/χωρὶς, far from/without, Ξενοφάνης 25 ἀπάνευθε πόνοιο.

ἀπάντη 1. Ὀλωσδιόλου, entirely, Ἐμπεδοκλῆς 11.3 ἐξόλλυσθαι ἀπάντη **2.** Σὲ ὅλες τίς κατευθύνσεις/παντοῦ, in all directions/everywhere, Ἐμπεδοκλῆς 17.19 ἀτάλαντον ἀπάντη 21.3 θερμὸν ἀπάντη.

ἀπαντιάζειν. Πέφτω ἐπάνω/συναντῶ, come upon/meet, Ἀρχύτας 1.13-14 ἀπαντιάζαντα ἀλλάλοις... ἀπαντιάζονται αὐτὰ αὐτοῖς. Πρβλ. ἀντιᾶν.

ἀπαρύειν. Ἀφαιρῶ, remove, Ἐμπεδοκλῆς 138 χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἀρύσας.

ἄπας 1. Ὀλόκληρος, entire/whole, Ἡράκλειτος 106 ἡμέρας ἀπάσης Ἐμπεδοκλῆς 38.4 περὶ κύκλον ἄπαντα 134.5 κόσμον ἄπαντα Διογένης 6.6 καθ' ἅπαν τὸ σῶμα **2.** Ὅλος, all, Ξενοφάνης 1.1 χεῖρες ἀπάντων Ἡράκλειτος 30 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων Ἐμπεδοκλῆς 8.1 φύσις οὐδενὸς ἔστιν ἀπάντων θνητῶν 20.2 συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαν-

τὰ γυῖα Ἀναξαγόρας 12.4 μετεῖχεν ἄν ἅπαντων χρημάτων. || ἄπαντα (συνών. τὰ πάντα). Ἡράκλειτος 29 ἐν ἀντὶ ἅπαντων 90 πυρὸς ἀνταμοιβὴ τὰ πάντα καὶ πῦρ ἅπαντων Ἐμπεδοκλῆς 17.7, 20.2 συνερχόμεν' εἰς ἐν ἄπαντα 38.2 τὰ νῦν ἐσορῶμεν ἄπαντα 103 τῇδε μὲν οὖν ἰότητι Τύχης πεφρόνηκεν ἄπαντα. Πρβλ. πᾶς, ὅλος, εἷς.

ἀπατεύειν (τύπ. ἀπατᾶν). Ἐξαπατῶ, deceive, Ξενοφάνης 11.3, 12.2 ἀλλήλους ἀπατεύειν. Πρβλ. ἀπάτη, ἀπατηλός.

ἀπατεών. Ἀπατεώνας, deceive/cheat, Δημόκριτος 63 ἀπατεῶνος ἔργον. Πρβλ. κοπίδες.

ἀπάτη. Ἀπάτη/πλάνη, deception/delusion, Ἐμπεδοκλῆς 23.9 οὕτω μὴ σ' ἀπάτη φρένα καινύτω. Πρβλ. ἁμαρτία.

ἀπατηλός (ἀντίθ. πιστός). Ἀπατηλός, deceptive/misleading, Παρμενίδης 8.52 κόσμον ἐμῶν ἐπέων ἀπατηλὸν Ἐμπεδοκλῆς 17.26 λόγου στόλον οὐκ ἀπατηλόν.

ἀπάτητον. Ἀπάτητο/ἀνώμαλο, untrodden/uneven, Δημόκριτος 131 ἀπάτητόν.

ἄπαυστος. Ἀπαυτος/δίχως λήξη, unceasing/perpetual, Παρμενίδης 8.27 ἀναρχον ἄπαυστόν. Πρβλ. ἀναρχος, ἀτέλεστος, ἀτελεύτητος, ἀνώλεθρος, ἄπειρος.

ἀπεῖναι (ἀντίθ. παρεῖναι). Εἶμαι ἄπών, be absent, Ἡράκλειτος 34 παρεόντας ἀπεῖναι Παρμενίδης 4.1 λεῦσσε δ' ὁμως ἀπεόντα νόῳ παρεόντα βεβαίως. || Δημόκριτος 202 ἀνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὀρέγονται.

ἀπείργειν (συνών. κωλύειν). Ἐμποδίζω/ἀπαγορεύω, hinder/prohibit, Δημόκριτος 259.3-6 ἐν ᾧ μὴ νόμος ἀπείργει ἀπείργει δὲ ἰερά ἐκάστοισι ἐπιχώρια.

ἄπειρον (τό). Τὸ ἄπειρο, the infinite, Ἀναξίμανδρος 1 ἀρχὴν ... τῶν ὄντων τὸ ἄπειρόν 2 ταύτην (sc. φύσιν τινὰ τοῦ ἀπειρον αἰδίου εἶναι καὶ ἀγήρω 3 ἀθάνατον ... καὶ ἀνώλεθρον (τὸ ἀπείροον). || Λεύκιππος A 1 (DK II 70,29) κατὰ ἀποτομὴν